

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Castra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

PUGIONES. CAP. LXXXVII.

Quaerit aliquis, quid in numis Bruti pugiones duo significant, adiecto pileo. Sed quoniam inter vestimenta, ubi de pileo agitur, explicatum est ex Dione, pugiones eadem, pileum vero Libertatem significare, proindeque ex numo illo, Brutum & Cassium per eadem patratam patriae liberatores indicari, non esse haec duximus ulterius repetenda.

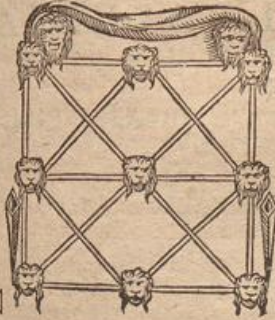
DE CASTRIS. CAP. LXXXVIII.

Inter castrensia ornamenta honoresque, invenias plerisque locis non tantum signa, verum etiam & arcas pullarias, & castrorum ipsorum modulos, & signorum tum loculos & coronas, quae quoniam observatione digna sunt, & eruditis jucunda, minime gravatus sum quaedam subtexere: qualia uno marmore apud Paulum Cardinalem Caesum animadverti.

*Castrorum
descriptio
antiqua.*

Castra quidem huiusmodi quam adpinximus contignatione fabricata erant, tignis octo pro parte qualibet ita compactis, ut tribus quaque locis in transversum conferta, clavis sive fibulis leonina capita praeseferentibus jungerentur: quorum quidem clavorum hieroglyphicum in primis erat, ut in Leone suo loco dictum: *Vigilandum esse*. Supra huiusmodi castrorum speciem capita duo adsculpta erant, velo quodam a dextro usque in laevum protento, & superinsidente. Supra utrumque caput singulae laeurae. A castrorum angulis, inferiore parte, loculi duo, unus hinc, inde alter, qui quadrata forma, intus vacui, in acutam cuspidem desinebant. Hi terrae impungebantur pro theca, mox signi pars ima in eum inferebatur. Ibidem erat & pullaria cavea cum duobus pullis pascentibus: inter quam & castra signum Aquilae conto praefixum. Idque manifeste ostendit, qua ratione fieret, cum exemptus loculo contus suspensus videatur, loculo vacuo apparente. A lateribus longissimi conti duo, signis, praemiis, & gestaminibus militaribus instructi, in quorum summo cuspis ad loculorum formam, ima pars ferro praemunita, capulisque praedita, ut commode fisti & avelli possent. Sed jam & inscriptionem harum rerum indicem, & faciem ipsam marmoris representemus

M. POMPEIO M. F. ANI ASPRO
 LEG. XV. APOLLINAR. S CHO. III.
 PR. PRIMOP. LEG. III. CYREN. PRÆF.
 CASTR. LEG. XX. VICTR.
 ATIMETUS LIB. PULLARIUS
 FECIT ET SIBI ET
 M. POMPEIO. M. F. ET CINCIÆ
 COL. ASPRO SATURNINÆ
 FILIO SUO ET UXORI SUÆ
 M. POMPEIO. ASPRO FIL. M. F. COL.
 MINORI.

Apud Dionem leges de loculo parvo, in quo Aquila aurea collocaretur, eum longissimo conto præfixum in exercitu à signiferis gestari, qui, ut facilius impingi terræ posset, in acutam.

cuspidem defineret. De quo videndus etiam Cornelius Tacitus, in expeditione Germanici, ubi de hoc loculo, sive de sistendis signis loquitur.

Yyy 3

Sed

Sed quoniam superioris marmoris inscriptio quaedam habet, quae interpretatione indigeant, ut Centurionis signum apud veteres usitatissimum, & alia in dictionibus concisa, operae pretium visum est, ne quid à quoquam desideretur, totam eam explicare.

MARCO POMPEIO, MARCI FILIO, ANISIO ASPRO CENTU-
RIONI LEGIONIS DECIMAE QUINTAE APOLLINARIS CENTU-
RIONI COHORTIS TERTIAE PRATORIAE PRIMOLLARI LE-
GIONIS TERTIAE CYRENENSIS, PRAEFECTO CASTRORUM
LEGIONIS VIGESIMAE

VICTRICIS,

ATIMETUS LIBERTUS PULLARIUS FECIT

ET SIBI ET

MARCO POMPEIO MARCI FILIO, ET CINCIÆ
COLLIBERTÆ, ASPRO SATURNINÆ FILIO SUO,
ET UXORI SUÆ MARCO POMPEIO MARCI
FILIO COLLIBERTO ASPRO FI-
LIO MINORI.

JOANNIS PIERII VALERIANI HIEROGLYPHICORUM

LIBER XLIII.

DE IIS QUÆ PER SELLAM, CURRUM, FULMEN
SIGNIFICANTUR.

Ex sacris Ægyptiorum Literis.

AD REVERENDISS. PATREM NICOLAUM SCOMBERGUM
CARD. CAMPANUM.

Maxime vereor, sapientissime Pater, ne aliquando me tacito cogitationis convicio verberari, quod tua erga me beneficentia tibi conscius, totque insuper meritorum, quae à te summa semper alacritate profecta sunt, nullum adhuc grati animi signum in me conspexeris elucere. Scias tamen accidisse, non negligentia, non rusticitate, non ulla tuorum erga me meritorum oblivione, sed ob eximiam commodorum, quae abs te sum assidue consecutus, magnitudinem. Ea quippe vel singula, pro quibus immortales tibi agere gratias debuissim, ingenium ita meum obruere videbantur, ne poterim ulla unquam meditatione parem verborum copiam excogitare, aut ulla mihi in parte satisfacere. Dicendum enim erat, quanta me semper humanitate vir tantus amplecti perseveraveris, ut meorum omnium rerum patronus extiteris officiosissimus, ut vita dignitatisque, meae rationem omnem favore, presidioque tuo tuendam, juvandam, sustentandam, ornandamque, etiam susceperis: denique, auctor fueris, ut illustri adulescens Hippolytus, quem à summo Pontifice ejus patrio mihi regendum, instituentumque, mandari precumveras, me tandem egere vetuerit: unde factum, ut aliquando mihi asserere, & interimissa per tot annos studia repetere licuerit, quodque parturiebam opus absolvo demum sperem: quod omnium meritorum maximum semper appellabo. Nam etsi alia per jucunda saepe mihi fuerant, nullum tamen hoc utique opportunius accidit, neque commodius. Cujus quidem consilii mei majorem in dies singulos fructum voluptatemque percipio. Hinc enim evenit, ut nulla in amicos, quos mihi parva literarum commercia conciliaverant, non obscura forsitan extarent officia, dareturque interim occasio, ut meum summum ergate studium inciperem omnino patefacere, quod omnium maxime cupiebam. Parum enim eximiam ab tali mecum cogitasse, quae menti semper firmiter inhaerant, nisi res ipsa aliquo, ut ut fieri poterat, signo ceteris omnibus innotesceret. Visum itaque est unum de commentariis, quae per datum à te mihi orium